

Generalstaben og Officerer i de krigsministerielle Kontorer, men denne Analogi kan dog ikke gennemføres af den simple Grund, at der er givet særegne Bestemmelser for Generalstabsofficerers Avancement.

Saa sagde den højtærede Minister, at der er forskellige Opfattelser af Hærlovens § 138. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at den forskellige Opfattelse ligger naturligvis i det Udtryk, han omtalte: „satte uden for Nummer“, men selve Paragraffen i sin Helhed, som jeg tillod mig at læse op før, kan efter min Formening ikke tillade nogen forskellig Opfattelse, og det ligger jo ogsaa i, hvad jeg skal tillade mig at gentage, at det er alle bekendt, at det her omhandlede Spørgsmaal stod aabent og erkendtes staaende aabent under Hærlovsforhandlingerne i 1867, fordi det skulde ordnes ved en særlig Lov angaaende Krigsministeriets Ordning. Ogsaa dette kan jo dog nok begrundes, at man nu i denne Paragraf har taget Hensyn til dem, der traadte ud af Hæren enten for bestandig eller for kortere Tid for at overtage en civil Bestilling, altsaa efter eget Ønske. Men lad nu det staa hen.

Saa sagde den højtærede Minister, at Administrationen vilde jo i Reglen handle forstandigt, og det tror jeg ogsaa, den vil, og derfor er der ikke saa stor Fare for, at Officererne skulle blive for lang Tid der og derved komme ganske ud af den praktiske Tjeneste. Men den højtærede Minister lod jo ogsaa samtidig forstaa, at han erkendte, at der kunde tænkes disse Tilfælde, hvor der blev handlet mindre forstandigt, hvorved det kom til at gaa ud over baade Administrationen og Hæren. I hvert Tilfælde vil jeg sige, at det er ikke sikkert og det er ikke en Gang heldigt, at Rigsdagen, som Ministeren hentydede til, skulde gøre Ministeren det saa varmt, at han ikke skulde handle for uheldigt paa det Omraade. Forholdet er nemlig det, at Ministrene skifte, navnlig have Krigsministrene herhjemme nogen Tendens til at skifte hurtigere end de andre Ministre. Endnu gaar det ikke saa hurtigt som i Frankrig, men det kommer vel formodentlig nok med Parlamentarismens øvrige Velsignelser, thi dertil hører ogsaa meget flittig Skiften paa dette Omraade. Saa vil

jeg sige, at det vilde dog være ret ubilligt og meget uheldigt, om Rigsdagen vilde forsøge at blande sig ind i, om en Minister havde en Direktør for kort eller for længe i Ministeriet. Det kan slet ikke gaa, og jeg vil sige, det er ikke en Gang heldigt, at en fungerende Krigsminister antyder, at noget saadant kan ske. Det maa Rigsdagen virkelig vænnes af med. (Afbrydelse). Ja, den har jo gjort det i et Par Tilfælde, men da havde den Lovens Grund under Fødderne. Den har nemlig gjort det med Hensyn til Chefen for Officersskolen, som havde staaet over de faste 10 Aar og blev staaende. Da gjorde den det, og det var rigtigt, at den gjorde det, thi naar Loven bliver overtraadt, saa er det noget andet. Det hele, som jeg vil i Mod sætning til den højtærede Minister, er at faa det saa skarpt begrænset, at der ikke er nogen Anledning for Rigsdagen til at blande sig i Administrationens Sager. Det er dog to Ting, som skulle holdes saa vidt muligt hver paa sin Boldgade, og det kan ske, naar man søger at begrænse Tiden, hvori de kunne sidde i Administrationen, f. Eks. til 6 eller 10 Aar. Der er jo, som De se, paa flere Grænsesteder sat Grænse, for Skoletjenesten 10 Aar, for Generalstabstjenesten for Løjtnanter 4 og 6 Aar, for Adjutanter er det administrativt fastsat, at den højeste Tjeneste som Adjutant er 6 Aar, naturligvis for at de ikke skulle komme ud af praktisk Tjeneste. Men da der i hele Hærens Legeme træffes Bestemmelser for, at man ikke for længe skal blive siddende i en mere kontormæssig Stilling, før man igen træder ud i praktisk Tjeneste, synes jeg ikke, det er rigtigt at gaa saa vidt, som den ærede Minister har foreslaaet, hvorved man ikke alene kan blive siddende i saadanne Stillinger meget længe, men ogsaa springe et meget vigtigt Kommandoled over. Jeg sagde før — ganske vist mere som Spøg —, at en Officer kunde gaa ind som Løjtnant og gaa ud som Bataillonschef. Jeg indrømmer, at det ikke let finder Sted, men det er sikkert, at han kan komme ind som Kaptajn — og det er meget normalt, at han kommer ind som Kaptajn — og træde ud som Regimentschef, og det vil jeg ikke være tilbøjelig til at tro, han er synderlig kapabel til, naar han ingen Sinde har haft Kommando over en